

[Kirkeministeren.]

Der er Folk, som har spurgt mig: Er det nu ikke saadan, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen for andre af Tingets Medlemmer er en bekvem Mistelten, som ikke har svoret? Jeg har svaret disse Folk, at det troede jeg ikke. Det er mit Indtryk, at der i det praktiske politiske Samarbejde, som jeg har faaet Lov til at være med i i Regeringen, ikke er en saadan Mistillid mellem de Partier, som har dannet Regeringen, og den Modstandsbevægelse, som har deltaget i Dannelsen. Det er rigtigt, at adskillige af vore Blade har angrebet Modparten. Det er rigtigt for „Morgenbladet“s Vedkommende, og det har været meget svært at tøjle. Men det er ogsaa rigtigt for en lang Række Provinsblade, at de har været meget svære at tøjle — jeg ved ikke, om der er nogle, der har gjort Forsøg paa det. Jeg tror imidlertid ikke, at disse Ting er væsentlige. Jeg tror, det væsentlige er dette, at der baade fra de nye Folks Side i Modstandsbevægelsen og hos dem, der er gaaet med fra de fire Partier i Regeringen, er Forstaaelse af, at Tidens alvorlige Opgaver er vigtigere end gensidig personlig Mistænkeliggørelse. Jeg vil i alt Fald udtale til Slut, at vi fra vor Side vil fortsætte paa denne Linie, saa længe det overhovedet er os muligt, og jeg antager ikke, at en isoleret Mistænkeliggørelse som den, der nu har været fremført, skulde kunne drive os ud af dette Samarbejde.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Idet jeg takker for Kirkeministerens Svar, vil jeg tillade mig at give nogle supplerende Oplysninger. Først for at klare Baggrunden for Forhandlingerne i Lübeck. Derfor er det nødvendigt at sige lidt om Dansk Samlings Opstaaen. Derefter om Forhandlingerne ifølge Kirkeministerens egen datidige Beretning. Dernæst noget om, hvad der fulgte under Besættelsen, og endelig om Dansk Samling i den øjeblikkelige Situation og hvad jeg mener, vi kan vente os fra den Side. Jeg skal gøre det saa kort som muligt og med den højtærede Formands Tilladelse dokumentere min Fremstilling med Citater, der klart belyser, hvad Dansk Samling er og vil — idet jeg indskyder, at hvad Dansk Samling vil af godt og siger af rigtigt, ikke ophæver, hvad det vil af ondt og siger af galt. Selv Hitler sagde jo meget godt i sine Taler, men Slutresultatet blev dog kun til Ulykke baade for hans eget Land og for hele Menneskeheden.

Dansk Samling blev stiftet i Oktober 1936, og jeg vil gaa tilbage til Fuglsølejren

i August 1937, hvor man naaede til noget, som man meddelte, at alle Medlemmer af Dansk Samling var forpligtede til. Man skulde, hedder det — og det lyder meget godt —, tjene hele Folket fremfor Parti- og Klasseinteresser og styrke de grundmenneskelige Værdier. Det er et Program, kunde man sige, som alle vilde være enige om, maaske bortset fra Kommunisterne, der jo vel holder paa Klasseinteressernes Varetælgelse. Dansk Samling har ikke et egentligt Program; de har i Stedet for noget, som jeg vil betegne som rige Løfter, hvor de lover Befolkningen i Danmark Guld og grønne Skove, naar blot Dansk Samling faar Magten — ganske paa samme Maade for øvrigt som Hitler og Mussolini gav Forskud paa, hvad de vilde lave, naar bare de fik Magten, uden at de behøvede at have noget Program.

Man skulde ikke have en Fører, men man skulde i Dansk Samling i Stedet for have en aktuel Leder, som skulde vælges paa 7 Aar — det var vel omtrent det samme som at vælge en Fører paa Livstid. Der skulde være et Rigsraad paa 40 Mand, og disse Rigsraader skulde kaares; de skulde, om jeg saa maa sige, vælges enstemmigt, det skulde helst foregaa uden Afstemning. Enhver er klar over, at det ikke vilde blive Folkestyre. Det udelukker — som vi nu ogsaa hørte, at Kirkeministeren var Tilhænger af man helst skulde — den politiske Debat. Man skulde vælge Repræsentanter, uden at man vidste noget om dem.

Værre var det dog, at man ogsaa proklamerede fra Fulgsølejren paa samme Maade som Hitler, at Statsstyrelsen skulde være hævet over Domstolene, idet det hed i denne Lejrberetning:

„Den højeste Retsmyndighed hos Statens Styrelse.“

Dette kan jo ikke forenes med uafhængige Domstole, ellers var Udtalelsen ganske meningsløs. Og det er jo heller ikke tiltalende, naar man fra den samme Lejr stillede Krav om Arbejdstjeneste, der skulde være frivillig, men med Tiden skulde gøres til en Pligt. Det viser ogsaa, at Dansk Samling havde lært af Hitler og Mussolini — for øvrigt er der kun forholdsvis kort Vej fra den tvungne Arbejdstjeneste til Koncentrationslejren.

Yderligere skal jeg anføre nogle Udtalelser fra den nuværende Kirkeministers Bog „Danmarks Fremtid“ i 1938. Det hedder her Side 29 — og jeg beder Kirkeministeren sige til, hvis han ønsker, at jeg skal citere længere, end jeg gør —:

„Fra 1933 er Europa, ja, hele Kloden flyttet over i en ny Situation. Tyskerne